

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **Mgr. Z. K.**
zastoupený Mgr. Pavlem Černoousem, advokátem
sídlem Lublaňská 398/18, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**
sídlem U zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice

za účasti
osoby zúčastněné
na řízení: **Ředitelství silnic a dálnic ČR**
se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátem JUDr. Danielem Volopichem
sídlem Vlastina 602/23, 323 00 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2021 č. j. KUJCK 73207/2021, ve věci
povolení stavby

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 28. 6. 2021 č. j. KUJCK 73207/2021 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 25 220,40 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám advokáta Mgr. Pavla Černohouse, sídlem Lublaňská 398/18, 140 00 Praha 4.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal žalobou došlou soudu dne 30. 7. 2021 zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2021 č. j. KUJCK 73207/2021, kterým bylo výrokem A) zamítnuto odvolání žalobce proti usnesení Městského úřadu Písek, odboru životního prostředí ze dne 1. 3. 2021, č. j. MUPI/2021/08533/LH, kterým nebylo žalobci podle § 28 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) přiznáno postavení účastníka stavebního řízení ve věci vydání stavebního povolení pro stavbu vodních děl SO 320 – přeložky potoků, SO 340 – úprava meliorací, SO 341 – přeložka melioračního kanálu DN 400 a dále povolení podle § 15 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách (dále jen „vodní zákon“) k odstranění vodního díla SO 310 – přeložka vodovodu DN 700, vše v rámci stavby D4 Čimelice – Mirovice. Výrokem B) přezkoumávaného rozhodnutí bylo jako nepřipustné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Písek, odboru životního prostředí ze dne 8. 3. 2021, č. j. MUPI/2021/09161/LH, kterým bylo vydáno stavební povolení pro stavbu vodních děl SO 320 – přeložky potoků, SO 340 – úprava meliorací, SO 341 – přeložka melioračního kanálu DN 400 a dále povolení podle § 15 odst. 1 vodního zákona k odstranění vodního díla SO 310 – přeložka vodovodu DN 700, vše v rámci stavby D4 Čimelice – Mirovice.
2. Žalobce připomněl, že je vlastníkem pozemku parc. č. st X a X, jehož součástí je stavba, a dále parc. č. X, vše v k. ú. X. Pozemky žalobce přímo sousedí s příkopem podél silnice II/121, do kterého má být na základě napadeného povolení stavby vodních děl odvedena voda z meliorací přerušených při stavbě D4 – jedná se o SO 340. Dosavadní meliorace budou v souvislosti s výstavbou přivaděče D4 (II/604) přerušeny a SO 340 nově odvede vodu z meliorací do uvedeného příkopu, jehož vyústění je cca 100 m nad nemovitostmi žalobce. Voda tak bude přiváděna přímo na hranici pozemků ve vlastnictví žalobce.
3. Žalobce má za to, že byl nezákonně vyloučen z účasti ve vodoprávním řízení, když v důsledku shora uvedeného, tedy povolení stavby SO 340, její výstavby a užívání dojde ke zvýšení hladiny vody v příkopu vedle nemovitostí žalobce a k jejich podmáčení, včetně podmáčení stavby.
4. Stavební úřad i žalovaný shodně tvrdí, že k vyústění meliorace SO 340 nedojde bezprostředně vedle nemovitostí žalobce, ale cca 100 m daleko. Tato vzdálenost je však podle žalobce nerozhodná, když dojde k přivádění vody až na hranici jeho pozemků. Žalobcovy pozemky tak jsou sousedními pozemky ve smyslu § 109 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (dále jen „stavební zákon“).

5. Žalobce dále poukázal na to, že v přímé návaznosti na jím vznesené námitky stanovil stavební úřad ve stavebním povolení podmínku č. 6, podle které realizace propustku – SO 130A – musí předcházet realizaci větve „R“ objektu SO 340. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že ke stanovení této podmínky došlo na základě námitek vznesených žalobcem. Jedná se přitom o podmínku, která má zajistit, že v důsledku realizace objektu SO 340 nebude voda dovedena jen do severního příkopu silnice II/121 a že tedy nebude celý její objem přiváděn k nemovitostem žalobce. Stavební úřad si tak uvědomoval, že realizace objektu SO 340 může mít přímé negativní vlivy na nemovitosti žalobce.
6. Rozhodnutí žalovaného je vnitřně rozporné – je zjevné, že si i žalovaný uvědomoval, že stavební objekt SO 340 může mít negativní vliv na nemovitosti žalobce, pokud by voda již nebyla dál odváděna. Žalovaný tvrdí, že z toho důvodu svědčí žalobci právo účasti v řízení o povolení stavby SO 130A, avšak ne SO 340.
7. Tato úvaha je však zcela vadná. V řízení o stavbě SO 130A totiž nebude možno stanovit podmínky pro stavbu meliorace SO 340. Účast v řízení o stavbě SO 130A by nevedla k ochraně žalobcových práv před negativními účinky stavby SO 340. K takové ochraně je nutná účast žalobce ve vodoprávním řízení, ve kterém je povolována stavba SO 340, neboť jen v uvedeném řízení je možno stanovit mj. podmínku realizace meliorace až po vyřešení dalšího odvodu vody ze severního příkopu.
8. S ohledem na nezákonnost vyloučení žalobce z vodoprávního řízení je nezákonné i zamítnutí odvolání žalobce jako nepřipustného proti samotnému stavebnímu povolení předmětných staveb, resp. především SO 340.
9. Žalobce v té souvislosti zopakoval, že stavební úřad přesto, že tvrdí, že žalobce nemůže být dotčen na svých právech a nevzal jej za účastníka řízení, stanovil k ochraně jeho práv podmínku č. 6 stavebního povolení, jak je uvedeno shora. Podle žalobce avšak i tato podmínka je nedostatečná, neboť nezajistí dostatečně ochranu nemovitostí žalobce před podmačením. Stávající příkopy nejsou způsobilé odvádět další meliorací pravidelně přiváděnou vodu, a proto měla být ve vodoprávním řízení prověřena jejich kapacita a v případě prokázání nezpůsobilosti stanovit podmínku výstavby SO 340 provedením úpravy příkopů, případně podmínit úpravu meliorací přímým odvedením vody z meliorací do vodoteče v údolí na jih od silnice II/121.
10. Stavební úřad ani žalovaný nezjistili dostatečně stav věci před vydáním rozhodnutí.
11. Závěrem žalobce poukázal na rozdílnou praxi žalovaného v řízení ve věci ukončeném rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 11. 2020, č. j. KUJCK 130973/2020 a v řízení nynějším.
12. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Zdůraznil, že nerozporuje věcně žalobcovy námitky, nicméně vzhledem k rozsahu povolovaných objektů ve vodoprávním řízení dospěl k závěru, že žalobce skutečně účastníkem tohoto řízení není. Žalovaný v pozici vodoprávního úřadu povolil pouze objekt SO 340 (větev „R“). Ukončení tohoto potrubí má být na východní straně komunikace II/604. Vodoprávní úřad nemohl povolit samotnou komunikaci – objekt SO 130, nemohl povolit propustek označený jako součást objektu SO 130A a ani další součást SO 130A. K podmínce stanovené ve stavebním povolení jako podmínka č. 6 žalovaný uvedl, že i kdyby tato podmínka v rozhodnutí uvedena nebyla, nebylo by možno zřejmě vůbec stavbu stavebního objektu SO 340 započít, neboť přerušit meliorační pera, provést svodný drén až k místu budoucí

křížovatky bez toho, aby bylo zřejmé, jak s těmito vodami bude naloženo dále, tedy bez stavebního povolení na objekt SO 130A, je nepřijatelné. Jinak argumentoval ve shodě s napadeným rozhodnutím.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

13. Osoba zúčastněná na řízení Ředitelství silnic a dálnic ČR se ve věci vyjádřila tak, že podanou žalobu považuje za nedůvodnou a napadené rozhodnutí za věcně správné a souladné s příslušnými právními předpisy. Zdůraznila, že žalovaný v napadeném rozhodnutí smysluplně vysvětlil, že výstavbou přeložky silnice II/604 (SO 130) budou přerušena meliorační pera, a proto má být vybudováno drenážní potrubí o světlosti 200 mm, které má sloužit jako svodný drén přivádějící vodu z melioračních per k propustku pod silnicí II/121. Předmětem napadeného rozhodnutí je však pouze meliorační větev „R“. Nový propustek pod silnicí č. II/121 a další stavební objekty nejsou předmětem správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Nadto se stavebním objektem SO 340 vodní režim ve vztahu k nemovitostem žalobce nezhorší. Navržená meliorační větev „R“ má vyústit do nového propustku, který je součástí samostatného povolení ke stavebnímu objektu SO 130A. Z podmínky stanovené ve stavebním povolení k objektu SO 340 vyplývá, že stavební objekt SO 340 nelze nikdy realizovat dříve, než bude proveden navazující stavební objekt SO 130A. V rámci předmětného řízení bylo rozhodováno speciálním stavebním úřadem pro vodní díla, což není objekt SO 130A a rozhodnutí o tomto objektu přísluší jinému věcně příslušnému stavebnímu úřadu. Vodoprávní úřad nemůže řešit správnost či vhodnost řešení odvodnění komunikací. Dále osoba zúčastněná na řízení argumentovala ve vztahu k nezákonnosti stavebního povolení, resp. napadeného rozhodnutí v uvedené části s tím, že i kdyby soud dospěl k závěru, že žalobce měl být účastníkem řízení, nemohla mít tato skutečnost vliv na zákonnost rozhodnutí. Nepřibrání žalobce jako účastníka řízení by nemohlo jakkoli ovlivnit výsledek předmětného řízení. Osoba zúčastněná na řízení odkázala v té souvislosti na judikaturu správních soudů, zejm. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2012, č. j. 1 As 29/2012-113.

Průběh řízení před soudem

14. Žalobce v průběhu soudního řízení opakovaně navrhoval spojení věcí, vedených u podepsaného soudu, a to kromě nyní projednávané věci věc vedenou pod sp. zn. 38 A 9/2021 a sp. zn. 38 A 10/2021. Krajský soud tyto návrhy neshledal důvodnými, neboť v projednávané věci je předmětem řízení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Jihočeského kraje, kterým bylo zamítnuto odvolání proti prvostupňovým rozhodnutím, přičemž podstatou napadeného rozhodnutí je pouze otázka účastenství žalobce v řízení o povolení vodních staveb, zejm. SO 340. Oproti tomu v řízení vedeném pod sp. zn. 38 A 10/2021, v němž na straně žalované vystupuje také Krajský úřad Jihočeského kraje, je předmětem přezkumu rozhodnutí o odvolání proti stavebnímu povolení 22 stavebních objektů, mj. SO 130 – přeložka silnice II/604. V této věci je tedy potřeba věcného přezkumu napadeného rozhodnutí, nikoliv pouze v otázce účastenství žalobce. Konečně, ve věci sp. zn. 38 A 9/2021 je žalovaným Ministerstvo dopravy a předmětem přezkumu je rozhodnutí žalovaného o rozkladu proti stavebnímu povolení stavby D4 Mirovice, rozšíření. Ačkoliv tedy mohou jednotlivá řízení spolu souviset, z hlediska soudního přezkumu nebylo spojení soudních řízení ke společnému projednání vhodné.

15. Žalobce ještě před konáním ústního jednání, nařízeného na 9. 3. 2022, zaslal soudu dne 3. 3. 2022 a 7. 3. 2022 podání, v nichž jednak reagoval na vyjádření osoby zúčastněné na řízení k žalobě, jednak rozhojnil svou žalobní argumentaci a jednak navrhl další důkazy, a to provedením důkazů shodných jako v řízení vedeném u podepsaného soudu pod sp. zn. 38 A 3/2020 a dále místním šetřením a také fotografiemi, jež byly k podání připojeny. S uvedenými návrhy se soud vypořádal a rozhodl se je neprovést, neboť s ohledem na posouzení věci krajským soudem by navrhované důkazy nebyly s to přispět ke zjištění skutečností, které by mohly vést k rozhodnutí soudu ještě příznivějšímu pro žalobce (když žalobě žalobce bylo vyhověno).

Průběh ústního jednání před soudem

16. U ústního jednání dne 9. 3. 2022 účastníci setrvali na svých stanoviscích.
17. Žalobce zdůraznil, že stavebník připravoval projekt mnoho let, přesto však nebyl schopen doposud komplexní projektové dokumentace k zamezení většího podmáčení nemovitostí žalobce, které je vskutku reálné. Pokud by žalobce byl účastníkem řízení, mohl by kvalifikovaně připomínkovat projednávanou stavbu.
18. Žalovaný shodně se svým vyjádřením učiněným v průběhu řízení připomněl, že jde především o to, kdy a v jakém řízení má žalobce uplatnit své námitky, které žalovaný primárně nepovažuje za liché. Předmětem správního řízení bylo pouze vodní dílo meliorační stavby, nikoliv již propustku. Kdyby byl propustek vodním dílem, vypadalo by řešení otázky pravděpodobně jinak a řešilo by se to jako komplex.
19. Osoba zúčastněná na řízení doplnila, že co se týče stavby SO 130A, bylo rozhodnuto Městským úřadem Písek dne 3. 1. 2022 o povolení změny stavby před dokončením, proti kterému si žalobce podal odvolání. Technické řešení zvolené stavebníkem nemůže jít k tíži žalobce.
20. S ohledem na to, že žalobní námitky nesměřují proti samotnému průběhu správních řízení, nýbrž do vyhodnocení žalobcových námitek v jednotlivých fázích řízení, považuje krajský soud za nadbytečné v rozsudku rekapitulovat průběh dotčených správních řízení.

Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
22. Předně je třeba opakovaně zdůraznit, že předmětem soudního přezkumu je posouzení otázky, zda žalobce měl či neměl být účastníkem vodoprávního řízení o povolení staveb vodních děl, zejm. SO 340 – úprava meliorací, nikoli věcné posouzení podmínek povolení jednotlivých staveb.
23. Podle § 115 odst. 1 vodního zákona, pokud tento zákon nestanoví jinak, postupují vodoprávní úřady při řízení o věcech upravených vodním zákonem podle stavebního zákona, jde-li o rozhodování týkající se vodních děl a vodohospodářských úprav.

24. Podle § 109 písm. e) stavebního zákona, v rozhodném znění, je účastníkem stavebního řízení vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno.
25. Pokud se týče posouzení dotčení vlastnického práva žalobce, je namístě připomenout, že k problematice výkladu pojmu „sousední pozemek“ a účastenství vlastníků těchto pozemků ve stavebním řízení se vyjádřil Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 19/99 ze dne 22. 3. 2000, kterým bylo zrušeno ustanovení § 139 písm. c) zákona č. 50/1976 Sb. Uvedené ustanovení, zavedené do tehdejšího stavebního zákona jeho novelou, zák. č. 83/1998 Sb., obsahovalo legální definici pojmu „sousední pozemky a stavby na nich“. V odůvodnění citovaného nálezu Ústavní soud mj. uvedl, že: „uzavřená legální definice absolutně vylučující možnost pojmut za účastníky řízení i vlastníky jiných sousedních pozemků než pozemků majících společnou hranici s pozemkem, který je předmětem řízení (tedy i vlastníky pozemku „za potokem“, „za cestou“, „za zjevně bagatelním co do výměry vklíněným pozemkem ve vlastnictví jiné osoby“), jejichž práva mohou být dotčena, omezuje prostor pro správní uvážení správních orgánů tam, kde je zjevné, že i přes neexistenci společné hranice mohou být práva „nemezujícího“ souseda dotčena. V předmětném nálezu Ústavní soud dále vyslovil, že posouzení otázky, kdo je účastníkem řízení, tedy osobou, která očividně může být rozhodnutím vydávaným ve správním řízení dotčena ve svých právech, bude vždy věcí individuálního posouzení, a to jak při rozhodování stavebních úřadů, tak i při rozhodování o přezkoumávání těchto rozhodnutí v rámci správního soudnictví. Judikatura správních soudů pak za přímé dotčení dovodila například dotčení stíněním, hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, vibracemi, světlem apod. (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013 č. j. 7 As 17/2013-25). Obecně se tedy dá shrnout, že za přímé dotčení sousedových práv bude považováno především dotčení různými imisemi, které zasahují do cizího práva nad míru přiměřenou poměrům. Posouzení, co je přímým dotčením a co nikoli, je přitom na správním uvážení správního orgánu.
26. V přezkoumávaném případě stavební úřad a následně i žalovaný došli k závěru, že má –li být stavba meliorační větve „R“ stavebního objektu SO 340 budována na pozemcích parc. č. X, X, X a X v k. ú. X, nejsou pozemky žalobce sousedními, když nejkratší vzdálenost této větve „R“ od nejbližšího bodu pozemku žalobce parc. č. X v k. ú. X je cca 100 m. Konstatovali dále, že výstavbou přeložky II/604 (SO 130) budou přerušena meliorační pera a má tak být vybudováno drenážní potrubí, které má sloužit jako svodný drén přivádějící vodu z melioračních per pod silnici II/121. Tato voda „má být odváděna do nového propustku“ pod silnicí II/121 a převedena na pravou stranu silnice, tedy na stranu vzdálenější od nemovitostí žalobce. Podle projektové dokumentace tak nebudou vody z SO 130 případně SO 340 přiváděny k nemovitosti žalobce a nebude zhoršen stávající stav. Vodní režim podzemních vod *by se neměl* ve vztahu k nemovitostem žalobce zhoršit. Žalovaný nadto v napadeném rozhodnutí zdůraznil, že samotný propustek pod silnicí II/121 v rámci stavby SO 130A není předmětem tohoto povolovacího řízení. Zároveň však žalovaný také připomněl, že prvostupňový správní orgán v bodu 6. podmínek stavebního povolení podmínil uskutečnění záměru provedením navazujícího objektu SO 130A, případně jiného objektu, který musí zabezpečit převedení vyústěné vody z podchycených drenáží na pravou stranu komunikace, tj. na opačnou stranu než jsou nemovitosti žalobce.
27. Z prvostupňového rozhodnutí, kterým bylo vydáno stavební povolení pro předmětná vodní díla, vyplývá zcela jednoznačně (strana 6 rozhodnutí), že s ohledem na žalobcem

vznesené námitky (byť žalobci nebylo přiznáno postavení účastníka řízení), dospěl prvostupňový orgán k tomu, že z projektové dokumentace je zřejmé, že vyústění meliorace „R“ jsou převedeny novým propustkem na opačnou stranu silnice II/121 než jsou nemovitosti žalobce. Jelikož však navazující objekt SO 130A, který má řešit neškodné odvedení melioračních vod do recipientu, nebyl ještě příslušným úřadem povolen, byla prvostupňovým orgánem stanovena podmínka stavebního povolení č. 6, ošetřující vyústění větve „R“ až po provedení navazujícího objektu, který bude řešit odvedení melioračních vod, a to po pravé straně silnice II/121, tj. na opačné straně od nemovitostí žalobce.

28. Podle krajského soudu již na podkladě zjištění a úvah správních orgánů obou stupňů nemůže obstát závěr, že žalobce není účastníkem předmětného stavebního řízení. Je totiž zcela zřejmé, že správní orgány si byly velmi dobře vědomy, že především stavba SO 340, resp. její větev „R“ může mít ve výsledku negativní vliv na nemovitosti žalobce, a to minimálně při předpokladu, že před realizací této stavby ještě nebude realizována stavba SO 130A, jejíž součástí je onen propustek, zajišťující odvod melioračních vod dále od nemovitostí žalobce. Již z uvedeného vyplývá, že i z pohledu správních orgánů nebylo lze vyloučit, ba naopak, bylo možné předpokládat dotčení vlastnického práva žalobce k jeho nemovitostem povolovanou stavbou, potažmo jejím prováděním.
29. Optikou těchto skutečností však žalobci jednoznačně přísluší postavení účastníka stavebního řízení podle § 109 písm. e) stavebního zákona, v rozhodném znění. Je totiž podstatné, aby žalobce měl jako účastník řízení reálnou možnost vznášet *účinně* své námitky a navrhopvat řešení otázek, jež se dotýkají jeho práv. To platí také o tom, jaké podmínky by měly být správními orgány stanoveny ve stavebním povolení k zajištění maximální ochrany jeho nemovitostí, při respektu k dalším podmínkám pro povolení předmětných staveb, a to i ve vztahu k zajištění odvodu melioračních vod propustkem v rámci SO 130A; na tom nic nemůže změnit skutečnost, že tento propustek je povolován v rámci jiného správního řízení, neboť správní orgány mají postupovat v součinnosti a v souladu při řešení úzce souvisejících otázek ve smyslu § 8 správního řádu. Proto neobstojí ani argumentace žalovaného, že propustek je stavebním objektem, který má být povolován v jiném stavebním řízení, pro něž však je příslušný jiný správní orgán. Žalobce správně již ve správním řízení namítal, že úkolem stavebního úřadu (v tomto případě úřadu vodoprávního) je zajistit koordinaci povolování a provádění i dalších staveb.
30. Krajský soud neshledává případnou ani argumentaci osoby zúčastněné na řízení, dovolávající se závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2012, č. j. 1 As 29/2012-113, podle kterého *„Při aplikaci § 84 odst. 3 správního řádu z roku 2004 je třeba rozlišovat případy, kdy s účastníkem správní orgán prvního stupně v řízení jednal, ale pak mu z nějakého důvodu (např. v důsledku opomenutí) rozhodnutí neoznámil, a účastníkem, se kterým správní orgán vůbec nejednal, neboť jej za účastníka řízení nepokládal. Zatímco v prvním případě měl daný účastník možnost hájit svá práva v řízení před správním orgánem prvního stupně, v druhém případě trpí rozhodnutí prvního stupně závažnou vadou již jen proto, že bylo určitému subjektu zcela znemožněno se správního řízení účastnit. Takovou vadu lze zpravidla jen stěží napravit v odvolacím řízení a bude sama o sobě důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně. Nelze ale vyloučit, že v konkrétních případech bude na místě i v takových situacích dát přednost dobré víře účastníků v pravomocné rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a odvolání opomenutého účastníka zamítnout. Tak tomu bude např. tehdy, když opomenutý účastník v odvolání uvede pouze zjevně nedůvodné námitky a je evidentní, že i kdyby účastníkem řízení*

byl od počátku, tak by to na jeho výsledku nic nezměnilo, případně když je jím činěné úkony možno považovat za šikanózní, představující zneužití práva. (zdůrazněno krajským soudem)“.

31. V projednávané věci totiž nelze rozhodně považovat námitky žalobce vznesené v průběhu řízení za zjevně nedůvodné či šikanózní, představující zneužití práva a již vůbec nelze vyloučit, že při zohlednění námitek žalobce by výsledek řízení minimálně ve vztahu k ochraně práv žalobce byl odlišný. Ostatně, lze připomenout opakované vyjádření žalovaného v průběhu řízení, že nerozporuje věcně žalobcovy námitky.

Závěr a náklady řízení

32. Krajský soud proto ze všech uvedených důvodů napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. zrušil, neboť je v obou napadených výrocích, vycházejících z nesprávných závěrů o tom, že žalobce neměl a nemá mít postavení účastníka předmětného stavebního řízení, nezákonné; zároveň soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém tento bude vázán právním názorem soudu podle § 78 odst. 5 s. ř. s.

33. O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek	3 000 Kč
b) náklady cestovného – žalobce (cesta vlakem)	634 Kč
c) náklady právního zastoupení advokátem	
- odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby	§ 7, § 9 odst. 4 písm. d)
vyhl. č. 177/1996 Sb.
1) příprava a převzetí věci	
2) sepsí žaloby	
3) replika žalobce k vyjádření osoby zúčastněné na řízení	
4) účast u ústního jednání dne 9. 3. 2022	12 400 Kč
- paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při shora uvedených úkonech právní pomoci	§ 13 odst. 4
vyhl. č. 177/1996 Sb.
1 200 Kč
- náhrada za promeškaný čas za 20 půlhodin po 100 Kč	§ 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.
2 000 Kč
- náklady cestovného - zástupce žalobce	2 240 Kč
1) cestovné vlakem – 634 Kč	
2) cestovné autem z Jablonce nad Jizerou do Pardubic a zpět při vzdálenosti celkem 198 km, spotřeba PHM 6,2 l nafty/100 km –	

1 526 Kč
3) parkovné – 80 Kč

Celkem včetně DPH 21% (vyjma soudního poplatku) 25 220,40
Kč

Soud uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení uvedenou částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

34. O nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s., když neshledal důvody zvláštního zřetele hodné k přiznání nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 9. března 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu